

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بهناوی خوای بهخشندهی میهره بان

حم (1)

ئهم پیتانه به لگن له سهه ئه وهی كهئه م قور ئانه له م جو ره پیتانه دار ئیژر او وه
كهس ناتوانی له وینهی دار ئیژییت.

وَ الْکِتَابِ الْمُبِیْنِ (2)

سویند بهم قور ئانه پروون و ئاشکرایه.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ (3)

ئیمه له شهویکی به فهرو پیر و زدا (كه شهوی قه دره) نار دو مانه ته خوار وه،
به راستی ئیمه بیدار كه ره وهین) خه لکی به ئاگا ده هینین و هوشیار یان
ده كه پنه وه.

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ (4)

لهو شهوه (پیر و زه دا كه قور ئانی تیا هاتوته خوار وه) هه موو كار و كر ده وه
بهر نامه یه کی پر له حیکمهت و دانایی تیا دا له یهك جیا کر او هته وه.

أَمْراً مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ (5)

ئهمهش فه رمان و بر یاری که له لایهن ئیمه وه، هه ر ئیمه یش پیغه مبه ران
ده نی رین.

رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (6)

(ره وانه کردنی ئهم قور ئانه) ره حمه تی په ره ر دگاری تویه (بو ئاده می زاد،
تا له سهه ر گه ر دانی ر زگاری ببییت) به راستی هه ر ئه ویشه که زو ر بیسه رو
ز انایه به هه موو شتیک.

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ (7)

پهروهر دگاری ناسمانهکان و زهوی و ههموو نهو
شنانهیه که له نیوانیاندايه، نهگر بهشوین دلنیايدا دهگرین و باوهرتان
ههیه.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ (8)

جگه لهو، پهروهر دگاری نهو ههش و باوانی دیرینیشتانه.
پهروهر دگاری تر نیه که ژیان بهخش و مرینهر بیت،

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ (9)

(له گهل نهه ههموو بهلگهو نیشانه گه و رهو گرنگانه دا) خوانه ناسان
له گومان و دوو دلیدا روچوون و سهر گهر می گه مهو یارین.

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ (10)

(نهو انه ههروا به سهریانه و نهاچیت) چاوهری روژیک بکه که دو که لیکي
ناشکرا بهری ناسمان ده گریت.

يَعِشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (11)

ههموو خه لکی داده گریته وه، (خه لکی به تر سه وه ده لاین): نهه سه سزاو
نازاریکي پر نیشه (وا پرووی تیکر دووین).

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ (12)

(به ناچار یی دان به ده سه لاتی خوا ده نین و ده لاین): پهروهر دگارا تو نهه
سزاو نازار همان له کوئل بکه ره وه خو باوهرمان هیناوهو نیماندارین!!

أَتَى لَهُمُ الدُّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ (13)

تازه!! که ی بیدار بوونه وهو (نیمان هینانی ناچار ی) سودی ههیه بویان،
خو کاتی خو ی پیغه مبهریکی ناشکرایان بو ره وانه کرابوو.

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلِّمٌ مَّجْنُونٌ (14)

کهچی پشتیان تیکردوو وتیان: فیرکراویکی شیته!!

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ (15)

(ئیمهچاک دهتان ناسین) ههر کهمیک سزاو نازارتان لی دور بخهینهوه، دهچنهوه دوخی جاران و (دهست دهکهنهوه بهگوناهو تاوان).

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ (16)

روژیک ههلمهتی گهورهی خوومان بو تاوانباران دهبهین، وهئیمهتوله سینهرین (لهسته مکاران).

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ (17)

ئیمهپیش نهمان قوم و هوزی فیرعهونمان تاقی کردهوه، پیغهمبهریکی بهریزو میهره بانمان بو رهوانهکردن.

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (18)

(پیی گوتن): بهندهکانی خوا (نهوهی ئیسرائیل) بهمن بسپیرن، چونکه بهراستی من پیغهمبهریکی نهمین و دلسوزم بوتان.

وَأَنْ لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (19)

خوتان بهگهوره دامه نین له بهران بهر خوی (بهرزو بالادهستهوه)، من بهلگهو نیشانهی گرنگ و بههیزو ئاشکرام هیناوه بوتان.

وَإِنِّي عُدْتُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُون (20)

من پهنا دهگرم بهپهروه ردگاری خوم، کهپهروه ردگاری ئیوه شهلهوهی که بهر دبارانم بکهن.

وَإِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزَلُونَ (21)

خو ئهگەر هەر باوهرم پیناکهن وازم لی بینن و کارتان بهمنهونهبیّت.

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَوْلَاءَ قَوْمٍ مُّجْرِمُونَ (22)

(وا دیار هوزیان لی نههیناوهبویه) هاناو هاواری بردووهبو
پهروهردگاری و (فهرمویهتی: پهروهردگار) بهراستی ئەمانهکومهائیکی
تاوانبارن.

فَأَسْرِعْ بَعَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ (23)

(ئوسا ئیتر خوای چهوساوهکان فهرمانی بو نارد) کهشهورهوی
بکهبهبندهکانم و (شار چۆل بکهن) بشزانن کهئهوانهبهدواتانا دین.

وَأَثْرُكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّعْرِفُونَ (24)

(ئوسا دوای ئهوهی کهخۆت و ئیمانداران لهدهریا پهپینهوه) دهریا
بهجی بیلههوالا کراوی چونکهئهوانهسوپاپیهکی خنکینراون (تیایدا)...

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنّاتٍ وَعُيُونٍ (25)

(ئهوانه) چهندهها باخ و باخات و کانیای و سازگاریان بهجیهیشت...

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ (26)

چهندهها کیلگه و بیستان و جیگه و ریگه و خوشیان لهدوا بهجیمان...

وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَآكِهِينَ (27)

وهجورهها ناز و نيعمهتی تریش کهژیانیان بهخوشی تیایدا دهبردهسه...

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ (28)

ئا بهو شیوهیهلهوانمان سهندهوهوهکردمانهمیراتی خهلكانیکی تر...

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ (29)

جا نه ئاسمان بۆيان گريا و نهزه و يش (به داخ بوو)، و هساته و هختيكيش
مۆلتهيان نه درا...

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ (30)

پاشان ئيمه نه وهى ئيسرا ئيلمان له سزاي چه وسينه ره وهى فير عهون رزگار
كرد...

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ (31)

(به لئى) له ده ست فير عهون كه زور خوى به گهوره ده زانى و به ته و اوى
له سنوور ده رچو بوو...

وَلَقَدْ اخْتَرْنَا لَهُمُ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ (32)

(ئيمه نه وهى كاته نه وهى ئيسرا ئيلمان) هه لئب ژارد له رووى ئاگايى و
زانيار بيه وه، وه ريزى نه وانمان دا به سه ر هه موو خه لكى نه
سه ر ده مه دا...

وَأَنبَيَّاَهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ (33)

ئيمه به لگه و نيشانه و (معجزة) ي ئاشكراى زورمان پئى به خشين و
به جوره ها شيوه ي ئاشكرا و روون تا قيمان كرد نه وه.

إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُونَ (34)

(كه چى بت په رستان) ده لئين:

إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ (35)

هه ر يه كجار ده مرين و زيندوو ناكريينه وه.

فَأْتُوا يَا بَنِيَّ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (36)

(نهگەر زیندوو بونهو حهقیقهته)، باو باپیرانمان کهمر دوون
بیانهیننهو نهگەر راست دهکن!!

أَمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبَعِّعُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ (37)

ئایا ئەمانهچاکترن یا قهومی (تبع) کهقهومیکی دهسه لاتدار بوون لهپیش
ئیسلامدا، (قور هیش دهنگ و باسی ئازایه تیمان بیستبوو)، ههروهها
ئهوانهی پیشیان، ئیمه هه موویانمان لهناو برد، بهراستی هه هه موویان
تاوانبار بوون.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ (38)

خو ئیمه ئاسمانهکان و زهوی و ئهو شتانهی نیوانیانمان بهگالتهو بی
هووده دروست نهکردوه.

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (39)

(بهلکو هه مووی) لهسه ر بنچینهی حهق و راستی نه بیستمان
نهکردوون، بهلام زور بهیان لهم راستیه ناگهن.

إِنَّ يَوْمَ الْفِصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ (40)

بهراستی رۆژی جیا کردنهوهی راستی و ناراستی وادهی
هه موویانه سه ره جهم.

يَوْمَ لَا يُعْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ (41)

رۆژیکه ههچ گهوره یهك فریای بچوکی خوئی ناکه ویت و پشتگیری
ناکرین له لایهن کهسیکهوه.

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (42)

مهگەر کهسیک که بهزهیی خوا بیگریتهوه، بهراستی ئهو خوایه بالادهست
و بهخشندهو میهره بانه.

إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقُّومِ (43)

بهر استی در هختی زه ققوم (که در هختی که له ناخی دوزم خدا و له ناو
ئاگردایه خوای بالآدهست پرواندوویهتی، وهلق و پهلهکانی به ناو هموو
دوزم خدا بلاو بوونه تهوه).

طَعَامُ الْأَثِيمِ (44)

خو راکي تاوانباران و گونا هبارانه.

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ (45)

ههروهك كانزای تو او له ناو ورگ و ریخو له کانداهه کولیت.

كَغَلِي الْحَمِيمِ (46)

وهك كولاى ناو داخی یه کجار گهرم.

خُدُوهُ فَاَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ (47)

(فهرمان دهدریت نهو تاوانباره) بیگرن و بهرزی که نهوه بهسه
ناوهراستی دوزم خداو بهریبده نهوه.

ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ (48)

لهوهودوا ناوی زور لهکول بکهن بهسه ریدا.

دُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ (49)

(نهوسا پیی دهوتریت): دهبچیژه، تو زور خوئت بهشت دهزانی و خوئت
زور بهماقول دهخسته بهرچاو.

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ (50)

بهر استی نا نهمه نهو دوزم خهیه (کهکاتی خوئی له دنیا دا) گومانان لیی
هه بوو، پرواتان پیی نهده کرد.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ (51)

(لهو لاشهوه، لهبههشتدا لهسايهه رهحمى پهروهردگاردا: نهوانهه كه) تهقوادارو دينداربوون، لهجيجگهو شوينيكى زور ناسوودهو نارامدا ژيان دهبهنسههسهر.

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (52)

لهباخچهو باخهكانى بهههشتدا، لهپال كاريزو كانى و تافگهكاندا دهژين (هميشهلهسههيران و خوشيدان).

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ (53)

پوشاكيان ناوريشمى نهستور هكهبهئاوريشمى تهنك داپوشراوه، وهلهو جيگهو ريگهخوشانهدا، خوشهويستان بهرانبهه يهك دادهنيشن و (بهرووى خوشهوهبو يهكتر دهروانن و گفتوگوى خوش و بهتام دهكهن).

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ (54)

ههروهها حورى چاوگهش و (گولنهندامان) كروهوهبههاوسههريان.

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ (55)

بانگ دهكهن بو ههموو جورههويههك، بي نهوهه بترسن لهتهواو بوون و، نهخوش كهوتن و لهبهه چاو كهوتن.

لَا يَدُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (56)

(لهههمووى خوشتر نهويههكه) هههركيز تالى مردن ناچيژن جگهلهو مردنهه يهكهههجار، وه(پهروهردگاربان) لهسزاي دوزمهخيش بهدوورى كرتوون و پاراستوونى.

فَضَلْنَا مَنْ رَبَّنَا كَذَلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ (57)

ئەمەرىز و فەزلىكى تايىپەتتە لايىھەلەپ، پەروەردىگارى تۆۋە (ئەي پىغەمبەر
صلى الله عليه وسلم، ئەي ئيماندار) بەراستى تەنھا ئەمەيسەركەوتتى
گەرەبى سنوور.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَا هُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (58)

(ئەي پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم) بۆيەبەزمانى تۆ ئەم قورئانەمان
بەرۋونى و ئاسانىي رەوانەكردوۋەتا ياداۋەرى وەرگرن و داچلەكىن و
تيفكرن.

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ (59)

تۆ ئىتر چاۋەرىي پىشەتتى بەلئىنەكانى ئىمەبەكەلەدنياۋ قىامەتدا ئەوانىش
بۆ خۇيان چاۋەروانى ئەنجامن!!